

Caspar Mauritius

**Caspari Mauriti, Th. D. P. P. & Past. Mar. Trias Exercitationum
Anticalvinisticarum, De Fato, Unione Personali, Sacramento Coenae, In
Academia Rostochiensi publice habitarum**

Rostochii: Kilius, 1653

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn740001124>

Druck Freier Zugang

Ru. Med 1653

Mauritius, Caspar

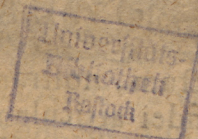
CASPARI MAURITII,
Th. D. P. P. & Past. Mar.

TRIAS
EXERCITATIONUM ANTI-
CALVINISTICARUM,

DE

F A T O,
UNIONE PERSONALI,
SACRAMENTO COENÆ.

In Academia Rostochiensi
publicè habitarum.

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr. *ge*
ANNO M. DC. LIII.

MAGNIFICIS, NOBILISSIMIS,
AMPLISSIMIS VIRIS,

DN. JOANNI LUTTERMANNO,

DN. JOANNI PETRÆO,

DN. CASPARI VIEREGG,

DN. WOLHARDO STINT,

Inclutæ Reip. Rostochiensis Con-
sulibus meritissimis,

S. P. D.

CASPARIUS MAURITIUS, D.

*Magnifici, Nobilissimi, Amplissimi Viri, Fautores
& resp. Compadres honoratissimi.*

Satis amplum testimonium ortho-
doxiæ nostræ perhibent Calviniani cum
& primaria eorum scripta & primarii do-
ctores controversiæ nihil restare conten-
dunt præter exiguum in S. Coena pun-
ctum, nostramq; super eo sententiam negant in ullum
fidei articulum impingere. Heidelbergenses in *shrer*
tremherbigen Ermahnung pag. 54. Paræus *Iren.* cap XII.
Perkins. *Catech.* pag. 524. &c. Interim alibi haud eru-
bescunt teterrimis hæreticis nos comparare, idq; non
tantum in pugna & certamine, verum etiam in confes-
sionibus, ubi pugnari non debet, & scriptis *Irenicis*, in
quibus non tantum nostra sententia tanquam hæretica
rejici-

rejjicitur, sed & nos hæretici audimus. Confessio Hel-
vetica manducationem corporalem carnis Christi ap-
pellat flagitium & Capernaismum: Palatina dicit evertere
articulum de una divina essentia, veritate humanæ na-
turæ Christi &c. imo nullam non symboli Apostolici
articulum labefactare & evertere: Scotica execratur o-
pinionem nostram in Cœna tanquam blasphemam: Gal-
lica nos rejicit tanquam fanaticos: Belgica rejicit sen-
tentiam sibi adversantem tanquam damnanda commen-
ta & veram profanationem: Polonica vocat sarcophagi-
am corporalem & oruentam creophagiam. Dordra-
ceni irresistibilem gratiam oppugnantes damnant Pela-
gianismi art. 2. antith. 6. Art. 3 & 4. antit. 8. Vid. art. 5.
antithes. 2. Embdenses in Act. Synod. pag. 661. sic scri-
bunt: Sincerè dicimus, illum hominem, qui Christi me-
ritum & efficaciam vel impetrationem remissionis pec-
catorum & applicationem illius beneficii separat, a no-
bis pro hæretico haberi, quem nisi inquinari ab eo veli-
mus, summo studio devitare oportet. Adde alia, quæ
nobis impingunt crimina Admonitio Neostadiensis,
Consensus Orthodoxus & reliqua Calvinistarum scri-
pta universalialia, dum hæretici, incantatores Magici, fal-
satores Testamenti Christi, Idololatræ passim audimus.
Vide Cl. Hunnium *diavoxes* de fund. dissen. Luth. &
Calvin. §. 493. seqq. Aut eigo hæc seriò dicunt Calvi-
niani, aut simulate. Si hoc, Deo, qualem fingunt, simi-
les sunt, nec sine fraude & fallaciis, more majorum, rem-
gerunt. De qua re una omnium tam Orthodoxorum,
quam heterodoxorum consentiens querela est. Cœte-
rum probabile non est ullo modo, simulasse Calvinianos,
cum tam atrociam in nos scriberent, ipsa nimirum Spiritus
Calvinistici vehementia & verborum, quibus utuntur,
insequi

);(

aspe-

asperitate rem serio agi clamantibus. Sincerè dicimus,
inquiunt Embdenses. Hoc ergo si est, & si serio loquuntur
præterquã quod more suo inconsistentia loquuntur, nec
alterutrum videntur retractaturi aut resorpturi, qua sunt
præsumptione & *avbadéa*, quæritur, qua conscientia fra-
ternitatem nostram tam sollicitè hæctenus petierint? Ter-
rere nimirum eos debuissent fulmina Apostolica.
Rom. XVI. 17. *Rogo vos fratres, ut observetis eos, qui dis-
sensiones & offendicula præter doctrinam, quam vos didicistis,
faciunt & declinate ab illis.* II. Cor. VI. 14. seqq. *Nolite
jugum ducere cum infidelibus. Quæ enim participatio justitiæ
cum iniquitate? aut quæ societas luci ad tenebras?* Gal. V. 9.
Modicum fermenti totam massam fermentat. I. Tim. VI. 3.
*Si quis non acquiescit sanis sermonibus D. N. Jesu Christi, & ei,
quæ secundum pietatem est, doctrina, superbus est, nihil sciens
sed langvens circa quæstiones & verborum pugnas, ex quibus
oriuntur contentiones, blasphemia, constitutiones hominum
mente corruptorum, qui privati sunt veritate: abscede ab
hujusmodi hominibus.* Tit. III. 10. *Hæreticum
hominem post unam atq; alteram correptionem devota
sciens, quod subversus hujusmodi, & delinquit, cum sit
proprio judicio condemnatus.* II. Joh. 10. 11. *Si quis venit ad
vos & hanc doctrinam non adfert, nolite recipere eum in do-
mum: nec Ave ei dixeritis. Qui enim dicit illi Ave, communi-
cat operibus illius malignis.* Hæc fulmina hæctenus reveriti
sumus, Lutherani qui audimus, hæc obstitere, quo mi-
nus in expetitam fervidissimè fraternitatem consentire
potuerimus. Neque enim nos illi sumus, qui vel divi-
næ vocis majestatem suq; deq; habere, & temporali-
bus commodis postputare didicerimus vel gravissimos
errores adversariorum palliare, extenuare aut elevare
audeamus. Qui enim gloriam sanctissimi Numinis
scopum

scopum omnium rerum & actionum esse novimus, ferre non possumus injurias SANCTO, MISERICORDI, VERACI, JUSTO & SAPIENTI Deo illatas, adeoque, quisquis in Dei Sanctitatem, misericordiam, veracitatem & justitiam contumeliosus est, frater esse Lutheranorum nequit. Porro, quisquis negaverit Liberum arbitrium, Catholicus non est, inquit Autor *ὁπομησικῶν*. Tum quisquis in hac tanta Evangelii luce ea defendit, quibus religionis Christianæ subvertuntur fundamenta, ei cum omni detestatione anathema dicimus. Aliquos divina potestate ad malum prædestinatos esse non tantum credimus, sed si quis sit, qui tantum malum credere velit, ei cum omni detestatione, anathema dicimus, definiente Concilio Arausicano Can. XXV. Si quis non confitetur carnem Domini esse vivificam, propterea quod propria facta est verbi, quod omnia vivificat, anathema sit. Quisquis negat, una adoratione venerandum Immanuelem, unamque ei glorificationem dependendam, juxta quod verbum caro factum est, anathema sit, definiente Concilio Ephesino Anath. VIII. XI. Denique, quisquis dicit, in Coena tanto intervallo abesse corpus Domini à pane benedicto, quanto summum Coelum abest ab hac terra, hunc ut obloquentem Christo & viam hæreticis ad oppugnanda quævis misteria sternentem ferre non possumus. De Coena Domini docemus, quod corpus & sanguis Christi verè adsint & distribuantur vescentibus in Coena Domini, & improbamus secus docentes, Aug. Conf. Art. X. *Non est figura panis & vinum corporis & sanguinis Christi, ABSIT ENIM HOC! sed est ipsum corpus Domini Desiccatum.* Damasc. lib. IV. de O. F. Cap. 8.
);C Dicunt

Dicunt quidem adversarii, fide manducari in Cœna corpus Domini, at hoc parum consentaneè hypothesebus suis dicunt. Dum enim contendunt idiomatum divinorum, & sic consequenter adorabilitatis nullam esse communicationem humanitati Christi factam, necessario proximum est, ut dicant, neq; in hominem Christum credi, nec fide ejus corpus manducari posse. Hæc quam sint atrocia & jugulum Christianismi pententia, nemo non videt. Sed hæc pluribus in Triade Exercitationum Anti-Calvinisticarum persecuti sumus. Quas ego Amplissimis Vestris Dominationibus inscribere non dubitavi, non quod dignas hoc honore centerem, sed quod absq; ingrati animi nota aliter fieri nec posse nec debere statuerem. Accipite ergo hæc, quæ offero, ea humanitate, qua me soletis & me meosq; amore favore atq; patrocinio vestro, quod facitis, prosequi pergite. Deus bonitate optimus, potentia Maximus custos Rerumpublicarum potentissimus Civitatem vestram periculis & angustiis, quibuscum consistatur, clementer eripiat, atq; in solidæ felicitatis gradum reponat, vosq; adeo, Viri optimi, omnes & singulos, salvos valentes, florentes conservet publico bono Dab. Rostochii Kal. Octobr. Anno M. DC. LIII,

AD.

*ADDENDA ad Exercitationem de Pato
Calvinistico, & corrigenda.*

§. 1. Lin. 10. sub fin. add. *& ab efficacia voluntatis di-
vina pendeat non solum actio qualibet creaturae, sed etiam in om-
ni-
nis modus.*

Ad §. 2. Maccov. in L. C. part. 2. disp. 12. *Consensus vol-
untarias ait non agere nisi motas à Deo, & quod illo modo
modo operantur, habere ex Deo, qui eas sic & illo modo, prout libi-
bitum est, movet.* Et hic de consensu Dominici Thomistarum
(Thomistarum) valdè gloriatur Calviniani. Vide, Amel. Bellarm. Everv. Tom. IV. pag. 25. & 31. Vide etiam
Cath. Orth. Riveti Tract. IV. quæst. 4. & 6. Sed imprimis
adeatur CL. Dn. D. Hulsemannus diat. de auxil. Grat. pag. 306. seqq. ubi pluribus docet, *Calvinianos & Thomi-
stas convenire quoad influxum Dei determinantem & moven-
tem voluntates humanas.*

Summa: Fatum Calvinisticum est, quo Deus absoluta om-
nèsq; causas earumq; intuitum antegressa voluntate
omnia tam bona quam mala, eademq; culpæ pariter &
pœnæ ab æterno prædefinit, & decrevit antecederenter
determinare actiones omnes Angelorum & hominum,
omnesq; eventus, adeo ut ex vi decreti hujus prædefini-
entis & prædeterminantis necessario & inevitabiliter
fiat, quicquid fit, sive id bonum sit sive malum, sive sit
malum pœnæ, sive sit malum culpæ, & ex eventu sit ju-
dicandum de voluntate Dei.

Ad §. 3. lin. 32. ad illa verba, *qui decrevit*, addatur,
*quanquam & id verum est, quod infinita prædictus sit scientia,
qua omnia decreta complectitur, omniaq; præsci, que vult, quæq;
ex libera sua voluntate determinatè sunt producenda.* Confer
Hulf. Brev. Extens. cap. IV. suppl. th. IX,

Ad

Ad §. 4. lin. 45. ad verbum *conditionata*, addatur: sic dicta non respectu modi cognoscendi divini, sed respectu objecti, hoc est, non quod sub conditione cognoscat Deus (futura enim cum conditione pariter ut absolute futura absolute cognoscit) sed quod scientia versetur circa futura cum conditione.

Ad §. 5. lin. 2. post verbum *probant*; addatur: tum aliorum Jesuitarum scientiam mediam statuentium supponentem conditionem nunquam implendam, nunquam à Deo volitam v. g. si Judam hoc modo loco & tempore vocassem, potuisset moveri & parere &c. tum imprimis

Lin. 15. seq. sic emendentur: *decurrit*, absolute elegit, si inquam, Deus, cum praevidisset Adamum labi posse & non posse absolute elegit Adam lapsum, ejuq. circumstantias & occasiones &c. utiq. habent, quod volunt, Dominicanani & Calviniani.

§. 23. lin. 102. pro *malitiosa lege nativa*.

§. 38. lin. 2. lege: *Si in Deo ponatur voluntas non alia, quam absoluta & realis, cujus nulla detur causa impulsiva, utiq. &c*

§. 50. lin. 43. lege: *ubi nullus sit virtutibus locus.*

§. 54. lin. penult. lege: *una velut litura.*

§. 55. lin. 2. lege: *quibus ille probare vult, prope turbare.*
lin. 8. lege: *proprie loquendo, pro minime loquendo.*

§. 58. lege 59.

§. 59. lin. 19. pro *major*, lege *majus*.

lin. 167. sub finem adde: *Malè.*

§. 60. lin. 42. pro *coram*, lege: *eorum.*

Hæc nunc sufficiant.

